

GBURSKI (2) *ai*

sg m N gburcki (1). ◊ *A* gburcki (1). ◊ [*n D* gburcki(e)mu.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Przymiotnik od „gbur” (2) : A iefzcze więtfze okrucieńftwo ieft fámo práwo Polfkie/ ktore lud gburfki poddawa pod śláchecką niewolą PowodPr 68.

Szeregi: »kmieci a gburcki« (1): Vita rustica et aggreftis, Kmieci á Gburcki żywot. Mqcz 362b.

[»gburcki a wszeteczny«: Tefz kfięgi [*tj. Cant*] Melánchthon *carmini Bucolico et amatorio*, gburfkiemu á wftetecznemu śpiewaniu/ przyrownywa. *JungaRozwiqz* 105.]

Synonimy: chłopski, kmieci, kmiiecki, kmiiecy, wiejski, wieśny.

HG